

1983

No. 91

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

DECREET E-41

DECREET van 12 september 1983, houdende wijziging van de „Arbeidswet 1963” (G.B. 1963 No. 163).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk is de „Arbeidswet 1963” (G.B. 1963 No. 163) te wijzigen;

Heeft, na goedkeuring door de Raad van Ministers en het Militair Gezag vastgesteld het onderstaand decreet:

Artikel I

In de „Arbeidswet 1963” (G.B. 1963 No. 163) worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

- A. Waar in de „Arbeidswet 1963” wordt gesproken van de Directeur wordt gelezen:
het Hoofd der Arbeidsinspectie.
- B. Artikel 1 wordt gelezen als volgt:
In deze wet wordt verstaan onder:
- a. arbeid : alle werkzaamheden in een onderneming, behalve werkzaamheden uitsluitend verricht door het hoofd of de be-

- stuurder der onderneming al dan niet in samenwerking met diens echtgenoot en bloed- en aanverwanten in de eerste graad;
- b. de Minister : de Minister belast met arbeidsaangelegenheden;
- c. werkgevers : werkgevers in de zin van artikel 1613a van het Surinaams Burgerlijk Wetboek;
- d. werknemers : werknemers in de zin van artikel 1613a van het Surinaams Burgerlijk Wetboek;
- e. dag : een periode van 24 opeenvolgende uren;
- f. week : een periode van 7 opeenvolgende dagen;
- g. jeugdige personen : personen die de leeftijd van 14 jaar, doch nog niet die van 18 jaar hebben bereikt;
- h. kinderen :
- 1°. in het algemeen: personen die de leeftijd van 14 jaar nog niet hebben bereikt;
- 2°. aan boord van vissersvaartuigen in de zin van het „Zeevissersrij decreet 1980”:
personen die de leeftijd van 15 jaar nog niet hebben bereikt.

C. Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt:

(1) Artikel 2, lid 1, onder b, wordt gelezen als volgt:

- b. inrichtingen of takken van dienst onder beheer van de overheid of enig ander publiekrechtelijk lichaam, voor zover aldaar werkzaamheden plegen voor te komen als in een onderneming plegen te worden verricht;

- (2) Artikel 2, lid 1, onder c, wordt gelezen als volgt:
c. de uitoefening van een vrij beroep;
- (3) In artikel 2, lid 1 wordt, onder vervanging van de letter d door e, een nieuw punt d ingevoegd, luidende als volgt:
d. verenigingen en stichtingen.

D. In artikel 4, lid 3 wordt in plaats van „Bij Staatsbesluit” gelezen: „Door de Minister”.

E. Artikel 8 wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 8, lid 4 vervalt.
2. Artikel 8, lid 5 wordt vernummerd tot lid 4 en wordt gelezen als volgt:

De leden 2 en 3 gelden niet voor de in artikel 4, leden 1 en 2 bedoelde werknemers.

F. Artikel 9 wordt gelezen als volgt:

1. De arbeidstijd van een werknemer moet op elke dag waarop hij meer dan 6 uren arbeid verricht, na ten hoogste 5 uren arbeid, worden afgewisseld door een onafgebroken rusttijd van tenminste een half uur. Het hoofd der Arbeidsinspectie kan voor bepaalde soorten van arbeid een langere rusttijd voorschrijven.
2. Van het gestelde onder het eerste lid, kan door het Hoofd der Arbeidsinspectie, onder daarbij te stellen voorwaarden, ontheffing worden verleend.
3. Rusttijden van minder dan een kwartier worden geacht tijden te zijn, gedurende welke arbeid wordt verricht.
4. Het Hoofd der Arbeidsinspectie kan voor afzonderlijke ondernemingen voorschriften geven ter voorkoming, dat de werknemer zich gedurende de rusttijden en rustdagen ophoudt op de plaatsen waar de arbeid pleegt te worden verricht.

G. Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt:

(1) Artikel 10, lid 1, wordt gelezen als volgt:

1. Indien zich in nijverheidsondernemingen, horecabedrijven, bioscoop, garages en andere bij Staatsbesluit aan te wijzen ondernemingen bijzondere omstandigheden voordoen, die afwijking van het bepaalde in artikel 8 noodzakelijk maken, kan:
 - a. op verzoek van het hoofd of de bestuurder der onderneming, na overleg met de betrokken vereniging van werknemers, door of vanwege het Hoofd der Arbeidsinspectie vergunning worden verleend dat ten aanzien van alle of bepaalde categorieën van werknemers onder daarbij te stellen voorwaarden als bedoeld in lid 2, afgeweken wordt van het bepaalde in artikel 8, leden 1, 2 en 3;
 - b. door het Hoofd der Arbeidsinspectie, na overleg met de betrokken verenigingen van werknemers en werkgevers, een algemene vergunning worden verleend, dat door een groep van ondernemingen ten aanzien van alle of bepaalde categorieën van werknemers, onder daarbij te stellen voorwaarden als bedoeld in lid 2, afgeweken wordt van het bepaalde in artikel 8, leden 1, 2 en 3. De algemene vergunning wordt bekend gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

(2) Artikel 10, lid 2, wordt gelezen als volgt:

2. Aan de vergunning worden onder meer de navolgende voorwaarden verbonden:
 - a. elke zondag waarop arbeid wordt verricht, dient in dezelfde week te worden vervangen door een andere rustdag van ten minste 24 opeenvolgende uren;

- b. elke met de zondag gelijkgestelde dag, waarop arbeid wordt verricht dient in dezelfde week te worden vervangen door een andere rustdag van ten minste 24 opeenvolgende uren, tenzij met betrekking tot genoemde rustdag bij collectieve arbeidsovereenkomst van de betrokken onderneming of bij schriftelijke arbeidsovereenkomst is bepaald, dat de met de zondag gelijkgestelde dag waarop arbeid wordt verricht, niet door rustdag vervangen zal worden.

(3) Artikel 10, lid 3, wordt gelezen als volgt:

3. Indien zich in een onderneming bijzondere omstandigheden voordoen, die afwijking van het bepaalde in artikel 9 noodzakelijk maken, kan:
 - a. op verzoek van het hoofd of de bestuurder der onderneming door of vanwege het Hoofd der Arbeidsinspectie vergunning worden verleend dat ten aanzien van alle of bepaalde categorieën van werknemers onder daarbij te stellen voorwaarden, afgeweken wordt van het bepaalde in artikel 9, lid 1.
 - b. door het Hoofd der Arbeidsinspectie een algemene vergunning worden verleend, dat door een groep van ondernemingen ten aanzien van alle of bepaalde categorieën van werknemers, onder daarbij te stellen voorwaarden afgeweken wordt van het bepaalde in artikel 9, lid 1. De algemene vergunning wordt bekend gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

(4) Artikel 10, lid 3 oud wordt vernummerd tot artikel 10, lid 4.

H. Artikel 13 wordt gelezen als volgt:

1. In alle gevallen dat de werknemer op zondagen of daarmee gelijkgestelde dagen arbeid verricht, is de werkgever verplicht hem ten minste tweemaal het naar tijdsruimte vastgestelde loon te betalen.

2. Indien met de werknemer bij schriftelijke arbeidsovereenkomst of bij collectieve arbeidsovereenkomst is overeengekomen, dat met zondagen gelijkgestelde dagen, waarop de werknemer arbeid verricht, deze niet zullen worden vervangen door evenveel andere rustdagen, is de werkgever verplicht aan de werknemer tenminste drie maal het naar tijdsruimte vastgestelde loon te betalen.

I. Artikel 16, lid 3 wordt gelezen als volgt:

3. Bij collectieve arbeidsovereenkomst mag van de bepalingen van deze afdeling worden afgeweken; ten aanzien van stafleden kan zulks evenwel bij schriftelijke arbeidsovereenkomst geschieden.

J. De titel van de zevende Afdeling wordt gelezen als volgt:

Arbeidsverboden in verband met jeugdige leeftijd en dwang.

K. Artikel 20, lid 1, wordt gelezen als volgt:

1. Het is verboden jeugdige personen, al dan niet tegen loon of vergoeding nacht arbeid of arbeid gevaarlijk voor de gezondheid de zedelijkheid of het leven te doen verrichten.

L. Na artikel 20 wordt een nieuw artikel 20a opgenomen.
Artikel 20a:

1. Het is verboden een werknemer arbeid te doen verrichten:
 - a. door geweld of bedreiging daarmee;
 - b. door bedreiging met straf;
 - c. door enige andere vorm van dwang of bedreiging daarmee.
2. Het bepaalde in het voorgaande lid, onder de letters b en c is niet van toepassing in geval van oorlog of andere dergelijke rampen of dreiging daarvan, waarbij het leven

of de normale bestaansvoorwaarden van de gehele bevolking of een deel daarvan in gevaar gebracht worden of in gevaar gebracht kunnen worden.

M. Artikel 21, lid 1 wordt gelezen als volgt:

1. Bij Staatsbesluit kan het verrichten van bepaalde soorten van nachtarbeid of nachtarbeid onder bepaalde omstandigheden door jeugdige personen, voor bepaalde aan te wijzen ondernemingen, onder daarbij te stellen voorwaarden worden toegestaan.

N. Aan artikel 25 worden, onder plaatsing van het cijfer 1 voor „Het hoofd”, twee nieuwe leden toegevoegd, luidende als volgt:

2. Het model van de arbeidslijst en van het arbeidsregister wordt door de Minister bij beschikking vastgesteld. De Minister kan zowel op de arbeidslijst als in het arbeidsregister, andere dan de wettelijk voorgeschreven onderwerpen doen vermelden.
3. Het Hoofd der Arbeidsinspektie kan, onder daarbij te stellen voorwaarden, ontheffing verlenen van de verplichting tot het houden van een arbeidslijst.

O. Artikel 31 wordt gelezen als volgt:

Met het opsporen van de in artikel 29 en 34, leden 4 en 5 strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast het Hoofd der Arbeidsinspektie en de controlerende ambtenaren der Arbeidsinspektie, alsmede de door de Minister aangewezen ambtenaren.

P. In artikel 34 worden, onder vernummering van lid 4 tot lid 6, twee nieuwe leden ingevoegd, luidende als volgt:

4. Hij die opzettelijk handelt in strijd met het bepaalde in artikel 20a wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden.

5. Indien een rechtspersoon het bepaalde in artikel 20a overtreedt, kan de strafvervolgning worden ingesteld en kan de in het voorgaande lid voorziene straf worden uitgesproken tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven, alsmede tegen hen die feitelijke leiding hebben gegeven aan de verboden gedraging.
Voor de toepassing van het in de vorige volzin bepaalde worden met rechtspersoon gelijkgesteld de vennootschap en de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid de maatschap en het doelvermogen.

Q. Artikel 37 wordt gelezen als volgt:

1. Vergunningen krachtens artikel 10, en goedkeuringen krachtens artikel 11 verleend, welke van kracht zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van dit decreet, blijven van kracht, onder de daarbij gestelde voorwaarden en bepalingen, gedurende de termijn waarvoor ze zijn verleend.
2. Het hoofd of de bestuurder van een onderneming, waarin op het tijdstip van inwerkingtreding van dit decreet zich omstandigheden voordoen, die in strijd zijn met de bepalingen daarvan, doch waarvoor volgens dit decreet toestemming kan worden verleend, is verplicht binnen drie maanden na dat tijdstip de vereiste vergunning aan te vragen bij de bevoegde autoriteit.
3. Binnen de termijn van drie maanden, na het in lid 2 bedoelde tijdstip alsmede gedurende de tijd dat de bevoegde autoriteit nog geen beslissing heeft genomen op een ingediend verzoek, als in het tweede lid bedoeld, is het hoofd of de bestuurder van een zodanige onderneming niet strafbaar wegens feiten, waarvoor hij toestemming heeft aangevraagd.

Artikel 11

Dit decreet wordt geplaatst in het Staatsblad van de Republiek Suriname en treedt in werking met ingang van de dertigste dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 12e september 1983.

L.F. RAMDAT MISIER.

Het Militair Gezag,

De Bevelhebber van het
Nationaal Leger,

D.D. BOUTERSE.

De Minister van Arbeid
en Volksgezondheid,

L.W. BOKSTEEN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 12e september 1983.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Distriktsbestuur en Justitie,

F.J. LEEFLANG.

DECREET van 12 september 1983, houdende wijziging van de „Arbeidswet 1963” (G.B. 1963 No. 163).

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De onderhavige wijziging van de „Arbeidswet 1963” (G.B. 1963 No. 163) dient te worden gezien in het kader van de **verdere aanpassing van de Surinaamse arbeidswetgeving** aan moderne opvattingen.

Voorts is rekening gehouden met de **aanpassing van de „Arbeidswet 1963” aan enige door Suriname geratificeerde Verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie** en met de gegroeide praktijk met betrekking tot de uitvoering van deze Wet, waardoor de wettekst meer in overeenstemming is gebracht met de realiteit.

Zo gaan de bevoegdheden, die in de „Arbeidswet 1963” aan de Directeur worden verleend, over op het Hoofd der Arbeidsinspectie.

Waar in de „Arbeidswet 1963” wordt gesproken van de Directeur, zal derhalve moeten worden gelezen: het Hoofd der Arbeidsinspectie.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1, onder a

Bij herdefiniëring van het begrip „arbeid” is rekening gehouden met de in het kader van de Internationale Arbeidsorganisatie (I.A.O.) tot stand gekomen Verdragen no. 14 betreffende de wekelijkse rustdag in de industrie en no. 106 betreffende de wekelijkse rusttijd in de handel en kantoren. Volgens de nieuwe definitie wordt niet als onderneming beschouwd het zogenaamde **familiebedrijf**: bedrijven waar uitsluitend ouders en kinderen werkzaamheden verrichten.

Werkzaamheden die uitsluitend worden verricht door het hoofd of de bestuurder van de onderneming, hetzij alleen, hetzij in samenwerking met zijn/haar echtgeno(o)t(e) en bloed- en aanverwanten in de eerste graad, vallen derhalve buiten de definitie van

het begrip arbeid. Gemengde bedrijven, bedrijven waar ook andere personen dan gezinsleden werkzaam zijn, vallen wel onder het begrip onderneming.

Artikel 1, onder e

Het **begrip „dag”** wordt gewijzigd in die zin, dat dag zonder meer wordt gelijkgesteld met een periode van 24 uur.

Hierdoor bestaat onder meer de mogelijkheid om voor bepaalde groepen van werknemers met een werktijd van 18.00 uur tot 06.00 uur zoals werknemers in horecabedrijven en wachters een gunstiger werktijdenregeling te treffen.

Artikel 1, onder h

De **definitie van kinderen** is gewijzigd in die zin, dat voor kinderen aan boord van vissersvaartuigen een minimum leeftijd van 15 jaar wordt vastgesteld.

Deze wijziging is noodzakelijk, aangezien Suriname het IAO-Verdrag no. 112, betreffende minimumleeftijd voor toelating tot de tewerkstelling als visser heeft bekrachtigd. Dit verdrag bepaalt, dat kinderen beneden de leeftijd van 15 jaar geen arbeid aan boord van vissersvaartuigen mogen verrichten.

Bij de wijziging van artikel 1, is de definitie van het begrip „vrouwen” weggelaten. De reden voor het niet meer opnemen van deze definitie, is de bij deze wijziging geregelde opheffing van het verbod van nachtarbeid en van gevaarlijke arbeid voor vrouwen in artikel 20 van de „Arbeidswet 1963”. Met als uitgangspunt dat de regeling van arbeids- en rusttijden voor vrouwen niet ongunstiger zal dienen te zijn dan voor mannen, de positie van de vrouw in het productieproces gelijkwaardig dient te zijn aan die van de man en dat zich anderzijds bijzondere omstandigheden kunnen voordoen waardoor het verrichten van dergelijke arbeid voor vrouwen minder geschikt is en eventueel voorschriften dienen te worden gegeven ten aanzien van arbeid door vrouwen, zou het als discriminatoir kunnen worden aangemerkt, dat werkzaamheden in de nacht, die thans slechts in principe door mannen kunnen worden verricht, niet open staan voor vrouwen, behoudens de wettelijke dispensatiemogelijkheden.

Artikel 2, lid 1, onder c

Het begrip „kantoren” is weggelaten aangezien met een onderneming wordt gelijkgesteld de uitoefening van een vrij beroep **in welke vorm dan ook**. Onder de oude wettekst kon bijvoorbeeld de vraag rijzen of poliklinieken onder het begrip kantoren vielen.

Artikel 2, lid 1, onder d

Het element van rechtspersoonlijkheid is weggelaten aangezien dit voor de toepassing van de „Arbeidswet 1963” niet relevant is. Onder „arbeid” in de zin van de wet vallen in beginsel alle werkzaamheden verricht binnen een onderneming ongeacht kwalifikaties ten aanzien van het begrip onderneming zoals winstoogmerk of het bezit van rechtspersoonlijkheid.

Artikel 4, lid 3

Vanwege het mogelijk spoedeisend karakter van deze aanvragen is de bevoegdheid terzake op de Minister overgegaan.

Artikel 8

Het vierde lid van dit artikel komt te vervallen, aangezien het overgangskarakter van dit lid niet meer relevant is.

Artikel 9

Het woord „onafgebroken” tussen de woorden „5 uren” en „arbeid” is weggelaten, omdat in de praktijk aan artikel 9, lid 1, een ongewenste interpretatie blijkt te worden gegeven. Onder de bestaande regeling kan zich de situatie voordoen, dat het aantal uren waarna een verplichte rusttijd is voorgeschreven, met korte tussenpozen wordt onderbroken en op een kleiner aantal dan wettelijk is voorgeschreven wordt vastgesteld, waardoor de wettelijke 5 uren niet worden gehaald en de werknemer niet in de gelegenheid wordt gesteld om gebruik te maken van de voorgeschreven onafgebroken rusttijd van tenminste een half uur. Ingevolge lid 2 is het Hoofd der Arbeidsinspectie bevoegd al dan niet onder voorwaarden ontheffing te verlenen van het bepaalde in lid 1, ge-

let op het bijzondere karakter van het produktieprooes in een aantal bedrijven en de in verband daarmee geldende specifieke werktijdenregeling.

Artikel 10

In verband met de bekrachtiging door Suriname van de IAO-Verdragen no.'s 14 betreffende de wekelijkse rustdag in de industrie en 106 betreffende de wekelijkse rusttijd in de handel en op kantoren, dient artikel 10 te worden aangepast.

Deze verdragen schrijven voor dat voor het verrichten van arbeid op de wekelijkse rustdag **compensatie in tijd dient plaats te vinden**. De IAO-Verdragen no.'s 14 en 106 bepalen, dat de betrokken werknemers voor elk tijdvak van zeven dagen aanspraak maken op een onafgebroken wekelijkse rusttijd op de normale rustdag van tenminste 24 uur. Indien dispensatie wordt verleend tot het verrichten van arbeid op de wekelijkse rustdag ten aanzien van ingevolge het verdrag door de nationale wetgever nader te duiden categorieën van personen of bedrijven, wordt in elk tijdvak van zeven dagen aanspraak gemaakt op een rusttijd waarvan de totale duur ten minste 24 uur bedraagt.

Artikel 10, lid 2 regelt de vergunningsvoorwaarden en stelt beperkingen aan de geldigheidsduur van de vergunning uit een oogpunt van arbeidsbescherming.

Tevens is rekening gehouden met het feit, dat de Verdragen 14 en 106 voorschrijven dat van de dispensatiebevoegdheid van het arbeidsverbod op de zondagen gebruik wordt gemaakt in overleg met de betrokken verenigingen van werkgevers en werknemers.

Bepaling bij collectieve arbeidsovereenkomst of krachtens vergunning van het Hoofd der Arbeidsinspectie, dat in plaats van compensatie in tijd, zal worden gewerkt en compensatie in geld plaatsvindt, is derhalve slechts mogelijk voor zover geen afbreuk wordt gedaan aan de minimale eis dat de werknemer in elke werkweek een rustperiode van tenminste 24 achtereenvolgende uren moet genieten.

Ter verduidelijking dient het volgende voorbeeld:

Indien de werkgever een vergunning heeft aangevraagd voor het door een werknemer verrichten van arbeid op de komende zondag, dan maakt de werknemer aanspraak op een vervangende

rustdag in de week, welke aanvangt vanaf de betreffende zondag.

Genoemde IAO-Verdragen hebben geen betrekking op het verrichten van arbeid op de met de zondag gelijkgestelde dagen. Ingevolge het nieuw artikel 13, lid 2 kunnen werkgever en werknemer derhalve overeenkomen dat er in dit geval niet gecompenseerd zal worden met vervangende rustdagen.

In zoverre wordt door deze regeling de werkgever de gelegenheid geboden het verlenen van vervangende rustdagen af te kopen hetgeen kan worden beschouwd als een legalisering van een reeds voorkomende praktijksituatie.

Artikel 13

Volgens de huidige regeling maakt de werknemer die op een van de met de zondag gelijkgestelde dagen arbeid verricht aanspraak op tweemaal het loon plus een betaalde vrije dag.

De werknemer die als regel op zondag arbeid verricht maakt aanspraak op een vervangende rustdag door de week, afgezien van het recht op tenminste tweemaal het loon.

Het bepaalde in lid 2 heeft betrekking op het verrichten van arbeid op de met de zondag gelijkgestelde dagen.

Alleen ten aanzien van deze dagen kunnen partijen bij schriftelijke of bij collectieve arbeidsovereenkomst overeenkomen, dat deze niet worden gecompenseerd door vervangende rustdagen. In dat geval is de werkgever verplicht aan de werknemer tenminste driemaal het naar tijdsruimte vastgestelde loon te betalen.

Artikel 16

Het derde lid van artikel 16 is aangevuld met een regeling voor stafleden, aangezien de arbeidsvoorwaarden voor deze categorie werknemers over het algemeen niet bij collectieve arbeidsovereenkomst zijn geregeld. Ten aanzien van het begrip „staf lid” is er per bedrijf en per collectieve arbeidsovereenkomst sprake van een uiteenlopende funktiekwalificatie.

Artikel 20, 20a, en 21

In verband met de toevoeging van artikel 20a betreffende het verbod van dwangarbeid, is de titel van de Zevende Afdeling gewijzigd. In de toelichting op artikel 1 is reeds ingegaan op de andere motieven die tot deze wijziging hebben geleid.

Artikel 20a

Ter naleving van de door Suriname bekrachtigde IAO-Verdragen no. 29 betreffende gedwongen of verplichte arbeid en no. 105 betreffende het afschaffen van gedwongen arbeid, voorziet deze bepaling in een wettelijk verbod van dwangarbeid.

Het betreft in deze arbeid waar de werknemer zich niet vrijwillig voor heeft aangeboden onder de in de bepaling aangegeven condities.

De uitzonderingsbepaling voorziet in gevallen van overmacht, zoals grote branden, overstromingen en epidemieën.

Artikel 25

Om uniformiteit te brengen in de formele inhoud van de arbeidslijst en het arbeidsregister, wordt het model bij beschikking van de Minister vastgesteld.

Hierdoor wordt de controle op de naleving van de administratieve bepalingen van de „Arbeidswet 1963” vereenvoudigd.

In de praktijk kan andere bedrijfsdokumentatie de rol vervullen van de arbeidslijst of van het arbeidsregister, aangezien deze tot dusver vormvrij zijn.

In verband met arbeidsmarktpolitieke overwegingen zal de inhoud van de arbeidslijst onder meer betrekking kunnen hebben op de nationaliteit van de werknemer.

Het derde lid voorziet in de uitzonderlijke situatie van zeer onregelmatige diensten, zoals bij sluiswachters.

Artikel 31

De strafbaarstelling van de verbodsbepaling in het toegevoegde artikel 20a is geregeld in de nieuwe leden 4 en 5 van artikel 34.

Mede gelet op het bepaalde in artikel 29, lid 6 en artikel 34, lid 6, wordt door de wijziging de opsporingsbevoegdheid geregeld van de controlerende ambtenaren bij de Arbeidsinspectie ten aanzien van het bepaalde in artikel 20a.

Artikel 34

De in de leden 4 en 5 van artikel 34 opgenomen strafbepalingen houdt verband met het nieuw toegevoegde artikel 20a. De in het vijfde lid opgenomen expliciete strafbaarstelling van rechtspersonen en andere samenwerkingsvormen, houdt verband met het ontbreken van een algemene bepaling ter zake in het Surinaams Wetboek van Strafrecht.

Paramaribo, 12 september 1983.

De Minister van Arbeid
en Volksgezondheid,

L.W. BOKSTEEN.